

Sygn. akt IV Ka 1018/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie w IV Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ryszard Małachowski (ref.)
Sędziowie:	SO Jacek Szreder SO Tomasz Karwacki
Protokolant:	st. sekr. sądowy Daria Kozłowska

przy udziale Prokuratora Prok. Okr. Jacka Powalskiego

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2015r.

sprawy **P. C.**

oskarżonego z art. 286 § 1 kk i innych

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie
VII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Policach

z dnia 2 kwietnia 2015r. sygn. VII K 730/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

SSO Tomasz Karwacki SSO Ryszard Małachowski SSO Jacek Szreder

Sygn. akt. IV Ka 1018 / 15

UZASADNIENIE

P. C. został oskarżony o to, że:

1. w okresie 25-28.11.2013r., w P., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, podając się za P. Z., działając w celu uzyskania korzyści majątkowej, w celu uzyskania z Banku (...) S.A. z siedzibą w G. dla siebie kredytu na zakup piecyka żeliwnego w kwocie 1464,17 zł, złożył drogą elektroniczną przy udziale, wprowadzonego w błąd, pośrednika z firmy (...) spółka z o. o. , posługując się skanem dowodu osobistego P. Z., wniosek o udzielnie wymienionego kredytu na jego dane osobowe, po czym w rozmowie telefonicznej z pracownikiem

firmy (...) spółka z o. o. potwierdził jego dane osobowe, czym wprowadził wymienionego w błąd, co do tożsamości i zamiaru spłaty kredytu, a następnie w obecności kuriera w dniu 28. 11. 2013r. w P., w celu użycia za autentyczne, podrobił podpis P. Z. na dokumentach, to jest wniosku o kredyt, umowie o kredyt o nr (...), oświadczeniu o ochronie ubezpieczeniowej, formularzu danych, oświadczeniu o wysokości uzyskiwanych dochodów, który to dokument był nierzetelnym oświadczeniem o istotnym znaczeniu dla przyznania kredytu, co w konsekwencji doprowadziło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem wymieniony Bank poprzez przyznanie kredytu w kwocie 1464,17 zł przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat, będąc uprzednio skazanym za przestępstwo umyślne podobne z art. 276 kk wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin- Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 26 lipca 2011r. o sygn. VII K 122/11, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 21.08.2012r. do 21.02.2013r., to jest o czyn z art. 270 § 1 kk i z art. 286 § 1 kk i z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk;

2. w dniu 03 grudnia 2013r., w P., przy ul. (...), będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 26. 07. 2011r., sygn. akt VII K 122 / 11 za czyn z art. 276 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 21. 08. 2012r. do dnia 21. 02. 2013r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził firmę (...) Sp. z o.o. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 1282,56 zł w związku z zawarciem umowy z dnia 28,11.2013r. o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) na dane P. Z., za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej tożsamości oraz zamiaru wywiązania się z umowy, poprzez posłużenie w celu użycia za autentyczną podrobioną fakturą VAT nr (...) z dnia 16. 09, 2013r. wystawioną przez (...) S.A. w P., w której zmieniono dane kupującego na dane Z. P., ul. (...), (...)-(...) P. i podrobionym potwierdzeniem zapłaty tej faktury oraz posłużenie się zeskanowanym dowodem osobistym seria i nr ARY (...) wystawionym przez Prezydenta Miasta R. na dane P. Z., a następnie podpisanie się na wyżej wskazanej umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych, dowodzie wydania nr (...) z dnia 29. 11. 2013r. i fakturze VAT z dnia 29. 11. 2013r. nr (...), imieniem i nazwiskiem P. Z., podrabiając w ten sposób te dokumenty w celu użycia ich za autentyczne, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o. w W. oraz P. Z., to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art 275 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

3. w dniu 25 listopada 2013r., w P., przy ul. (...), będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 26. 07. 2011r., sygn. akt VII K 122 / 11 za czyn z art. 276 kk na karę. 6 miesięcy pozbawienia wolności, która odbył w okresie od 21. 08. 2012r. do dnia 21. 02. 2013r., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził firmę (...) S.A. w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie 2.208,36 zł w związku z zawarciem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) na dane P. Z., za pomocą wprowadzenia w błąd co do swojej tożsamości oraz zamiaru wywiązania się z umowy, poprzez posłużenie w celu użycia za autentyczną podrobioną fakturą VAT nr (...) z dnia 16. 09. 2013r. wystawioną przez (...) S.A. w P. i fakturą z dnia 31. 09. 2013r. wystawioną przez (...) Oddział (...) w P. nr klienta (...), w których zmieniono dane kupującego na dane Z. P., ul. (...), (...)-(...) P. i podrobionymi potwierdzeniami zapłaty tych faktur oraz posłużenie się zeskanowanymi dowodem osobistym seria i nr ARY (...) wystawionym przez Prezydenta Miasta R. na dane P. Z., a następnie podpisanie się na wyżej wskazanej umowie o świadczenie usług telekomunikacyjnych imieniem i nazwiskiem P. Z. jako strony tej umowy, podrabiając w ten sposób tę umowę w celu użycia jej za autentyczną, czym działał na szkodę (...) S.A. w W. oraz P. Z., to jest o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 275 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Sąd Rejonowy Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w P. wyrokiem z dnia 2 kwietnia 2015r., sygn. akt VII K 730 / 14, uznał oskarżonego P. C. za winnego:

I. popełnienia czynu opisanego w punkcie pierwszym części wstępnej wyroku, to jest występku z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 12 kk i za ten czyn, na podstawie art. 286 §1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz Banku (...) SA z siedzibą w G. kwoty 1464,17 zł;

II. popełnienia czynów opisanych w punktach 2 i 3 części wstępnej wyroku, które zakwalifikował jako występki z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i przyjął, że czyny te zostały dokonane

w warunkach ciągu przestępstw, o jakim mowa w art. 91 § 1 kk, na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności, a na podstawie art. 46 § 1 kk orzekł obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę:

- na rzecz (...) Sp. z o.o. w W. kwoty 1282,56 zł,
- na rzecz (...) S.A. w W. kwoty 2208,36 zł;

III. na podstawie art. 91 § 2 kk połączył kary pozbawienia wolności wymierzone w punktach I i II części rozstrzygającej wyroku i wymierzył P. C. karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości.

Apelację od powyższego wyroku wniósł oskarżony zaskarżając wyrok w części, to jest w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach I i II części dyspozytywnej tego orzeczenia. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błędną kwalifikację przypisanych mu czynów poprzez przyjęcie, że swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 275 kk, podczas gdy nigdy nie był w posiadaniu oryginału dowodu osobistego pokrzywdzonego P. Z.. Wobec powyższego, wniósł o zmianę wyroku poprzez wyeliminowanie z kwalifikacji prawnej oraz z podstawy wymiaru kary art. 275 kk. Nadto, wniósł o zwolnienie go w całości bądź w części z obowiązku naprawienia szkód wyrządzonych pokrzywdzonym popełnionymi przez siebie czynami, wskazując, że jest to uzasadnione jego długoletnim pobytem w więzieniu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przeprowadzona, na skutek wywiezionej przez oskarżonego apelacji, analiza wyroku Sądu I instancji wykazała, że kwestionowane orzeczenie jest prawidłowe. W konsekwencji apelacja okazała się bezzasadna.

Na wstępie wskazać należy, że choć apelujący zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w zakresie dotyczącym punktu I i II części dyspozytywnej tego orzeczenia, to jednak sformułowane zarzuty odnoszą się wyłącznie do kwestionowania zasadności przyjęcia przez Sąd meriti w kwalifikacjach prawnych przypisanych oskarżonemu występków i w podstawach wymiaru kar orzeczonych za te czyny - art. 275 kk oraz do kwestionowania trafności i celowości orzeczenia wobec oskarżonego obowiązku naprawienia wyrządzonych przez niego szkód.

Przed odniesieniem się do zarzutów skarżącego, wskazać należy, że Sąd I instancji poczynił w niniejszej sprawie w pełni prawidłowe ustalenia faktyczne, a stanowisko swoje w tym zakresie w sposób przekonujący uzasadnił. Z tak dokonanych ustaleń wyprowadził następnie zasadne oceny i trafne wnioski co do winy oskarżonego. W przeprowadzonej analizie i ocenie dowodów Sąd Okręgowy nie przekroczył zasad określonych art. 7 kpk, a w związku z tym zajęte stanowisko pozostaje pod ochroną ustawową. Wyrażony przez Sąd I instancji pogląd ukształtowany został bowiem na podstawie wszystkich swobodnie ocenionych dowodów zebranych w sprawie, przy uwzględnieniu zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Również proces subsumcji, poprzez ocenę zachowań P. C. w celu ustalenia, czy oskarżony wyczerpał znamiona zarzuconych mu w akcie oskarżenia czynów, został właściwie przeprowadzony. Sąd Rejonowy prawidłowo bowiem, czego autor apelacji najwyraźniej nie dostrzegł, wyeliminował z kwalifikacji prawnych zarzuconych oskarżonemu w punktach 1 i 2 części wstępnej wyroku czynów art. 275 kk, uznając że P. C. swoim zachowaniem nie wyczerpał dyspozycji ww. przepisu. Sąd meriti trafnie bowiem dostrzegł, że oskarżony nigdy nie był w posiadaniu (oryginału) dowodu osobistego P. Z., a dopuszczając się zarzuconych mu występków posługiwał się wyłącznie skanem tego dokumentu.

Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że zarzut apelującego, iż Sąd I instancji w punktach I i II części dyspozytywnej wyroku przyjął błędną kwalifikację prawną przypisanych oskarżonemu czynów, okazał się niezasadny.

Również w pozostałym zakresie ocena prawna zachowania oskarżonego jawi się jako poprawna, jako że znajduje ona umocowanie w obowiązujących przepisach prawa; nie kwestionował jej także apelujący. Sąd I instancji szczegółowo omówił znamiona przypisanych oskarżonemu czynów, dokonując prawidłowej ich kwalifikacji prawnej.

Podobnie w odniesieniu do zarzutu skarżącego, iż Sąd Rejonowy niezasadnie wymierzył oskarżonemu kary za czyny z art. 275 kk, wskazać należy, że skoro powołany przepis został wyeliminowany z kwalifikacji prawnych zarzuconych oskarżonemu występów, to również nie mógł i nie stanowił podstawy wymiaru, orzeczonych wobec P. C. w punktach I i II części dyspozytywnej wyroku, kar. A zatem i w tym zakresie zarzut apelującego okazał się chybiony.

Zastrzeżeń Sądu odwoławczego nie budzi także rodzaj i wymiar orzeczonych wobec P. C. kar za przypisane mu przestępstwo oraz za ciąg przestępstw, albowiem jawią się one jako prawidłowo wyważone. Sąd odwoławczy podziela stanowisko oraz argumentację Sądu meriti, iż orzeczone kary są adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów. Nie razi nadmierną surowością także kara łączna 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona przy zastosowaniu reguły asperacji. Wobec powyższego, brak było podstaw prawnych do korekty zaskarżonego wyroku również w tym zakresie.

Na uwzględnienie nie zasługiwał także kolejny zarzut skarżącego, zdaniem którego, z uwagi na długoletnią izolację więzienną oskarżonego, winien on zostać w całości bądź chociaż częściowo zwolniony z obowiązku naprawienia szkód wyrządzonych pokrzywdzonym. Należy przypomnieć, że orzeczony przez Sąd Rejonowy obowiązek określony w art. 46 § 1 kk stanowił - w chwili orzekania przez Sąd I instancji - środek karny, do którego, na podstawie art. 56 kk, stosowane były te same reguły co przy wymiarze kary (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 10 września 2014r., sygn. akt II AKa 247 / 14). Skoro zatem wśród dyrektyw sądowego wymiaru kary brak jest okoliczności związanych z kondycją finansową oskarżonego, to również do kryteriów, które winien brać pod uwagę Sąd przy orzekaniu środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem, nie należy okoliczność długoletniego pobytu w więzieniu oskarżonego i związany z tym brak możliwości zdobycia środków na zapłatę pokrzywdzonym zasądzonych kwot pieniędzy. Jak słusznie bowiem wskazał Sąd Rejonowy oskarżony będzie mógł naprawić wyrządzone swoim zachowaniem szkody po opuszczeniu zakładu karnego. A zatem, wbrew postulatowi apelacji, sytuacja materialna oskarżonego pozostaje bez wpływu na wymiar orzeczonych wobec P. C. środków karnych z art. 46 § 1 kk.

Stwierdzić zatem należy, że Sąd I instancji zasadnie orzekł wobec oskarżonego obowiązek z art. 46 § 1 kk poprzez zapłatę na rzecz każdego z pokrzywdzonych kwot stanowiących równowartość wyrządzonych przez P. C. popełnionymi przez niego występami szkód.

Nie podzielając zarzutów i wniosków apelacji, zaskarżony wyrok należało, na podstawie art. 437 § 1 kpk, utrzymać w mocy.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 634 kpk oraz z art.17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (t. j. Dz. U z 1983r., nr 49, poz. 223 ze zm.) Sąd Okręgowy, mając na uwadze fakt długoletniej izolacji więziennej oskarżonego (informacja Dyrektora Zakładu Karnego na temat wprowadzonych do wykonania kar - k. 494 v.), zwolnił P. C. z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym.

SSO Tomasz Karwacki SSO Ryszard Małachowski SSO Jacek Szreder